

РЕШЕНИЕ

№ 29407

гр. София, 22.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав, в
публично заседание на 07.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **6219** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „КЕШ ПОЙНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД срещу заповед № 5170/02.06.2025 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП), с която на основание чл. 68л, ал. 1 вр. чл. 68в, вр. чл. 68г, ал. 1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) на жалбоподателя е забранено прилагането на нелоялна търговска практика по см. на чл. 68г, ал. 1 ЗЗП.

Твърди се в жалбата, че оспорената заповед е незаконосъобразна като издадена при липса на компетентност, неспазване на изискването за форма на административния акт, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на закона. Сочи се, че описаното в заповедта не представлява административно нарушение по чл. 68г ЗЗП, тъй като в случая е приложимо специалното законодателство в областта на потребителското кредитиране и по-специално Законът за потребителските кредити (ЗПК) и Директива 2008/48/ЕО относно договорите за потребителски кредити. Твърди, че председателят на КЗП няма материална компетентност да издава актове от категорията на оспорения, тъй като съгласно т. 10 от преамбюла на Директива 2005/29 за нелоялните търговски практики, транспонирана в глава четвърта ЗЗП тя се прилага само дотолкова, доколкото липсват специални правила, като в случая такива са налице в посочения закон. Твърди се, че разширителното прилагане на ПАМ нарушава принципа на законоустановеност. Твърди се, че оспорената заповед е немотивирана, тъй като липсва изложение на фактите и обстоятелствата, които обуславят налагане на процесната ПАМ. Дружеството не било уведомено по реда на чл. 26 АПК за образуваното производство, с което било нарушено правото му да упражни правата си в пълен обем. Според жалбоподателя нарушен

бил и материалният закон, тъй като не бил налице нито един елемент от фактическия състав по чл. 68г, ал. 1 ЗЗП. Сочи се, че дружеството е поддържало интернет страница, на която била поместена основната информация относно предоставяните от него услуги по потребителско кредитиране, като приложимият специален закон не съдържал никакви изисквания относно съдържанието на интернет страницата, както и че чрез нея търговецът не отправял предложения по см. на чл. 5, ал. 1 ЗПК или сключване на договор, а само предоставял информация и предлагал на потребителите да заявят интереса си за евентуално използване на услугите на дружеството чрез заявка за контакт, представляваща екранна форма на интернет страницата. Изтъква се, че дружеството прилагало собствен модел на риск базирано ценообразуване, който отчитал индивидуалния рисков профил на клиента, като въз основа на този модел и изразения от потребителя интерес се изготвял Стандартен европейски формуляр за преддоговорна информация, който съдържал цялата предвидена от законодателя информация. Поради това не била и налице твърдяната от административния орган нелоялна практика. Претендират се направените разноски по производството. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез юрк. В..

Ответникът – КЗП, чрез юрк. Г., моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Счита, че оспорената заповед съдържа всички изискуеми реквизити, като са посочени и фактическите основания за издаването ѝ. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и приложените по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

В изпълнение на програмата за осъществяване на контрол по спазване разпоредбите на ЗЗП и Закона за потребителския кредит (ЗПК), длъжностни лица от КЗП извършили проверка на сайта на оспорващото дружество - <https://cashpoint.bg> на „Кеш Пойнт България“ ООД. За извършената проверка е бил съставен Констативен протокол № К-2765937/28.03.2025 г., приет като доказателство по делото. Установено е, че дружеството е публикувало на сайта си предложения за кредити с информация за размера на отпускания кредит, вида на погасителната вноска (седмична или месечна) и срока на погасяване, без да е публикувало информация за основни характеристики на кредитните продукти като годишен лихвен процент, годишен процент на разходите, размер на погасителната вноска, обща сума за връщане и други условия за отпусканите потребителски кредити. На сайта в директория „Как да взема кредит“ била описана процедурата по предоставяне на кредита, състояща се в три стъпки: 1. Кандидатстване на получаване на кредит (в офис или онлайн) чрез попълване на заявка на сайта или посещение на офис на дружеството; 2. Получаване на отговор за това дали кандидатът е одобрен в рамките на 5 минути; 3. Вземане на сумата като е посочено, че това става веднага след получаване на одобрението.

Установено било, че „заявка на сайта“ представлява заявка за потребителски кредит, чрез предоставяне на лични данни на потребителя и избор на заемна сума за определен срок, обвързано с приемане на „Общи условия за подаване на заявка за контакт“ и съгласие с директен маркетинг – получаване от потребителя на изготвени до него предложения за продукти или услуги, които се предлагат от „КЕШ ПОЙНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД и неговите доверени партньори. От публикуваната на сайта информация за кредитните продукти на дружеството проверяващите установили, че не включва съществена информация - за разходите по кредита, за изискванията за обезпечаване чрез поръчителство и/или други условия, които съпътстват кредитните продукти, т.е. липсвала информация за кредитите като продукти, а били публикувани само описателни

текстове, които единствено дефинират услугата като леснодостъпна, а кредитът като съвкупност от отпусната сума за определен срок. Проверяващите също така установили, че в нито една директория от сайта на кредитора не са публикувани Общи условия за отпусканите потребителски кредити или примерен договор за потребителски кредит. В приложените на сайта документи обаче се съдържа Договор за поръчителство, а никъде предварително не била предоставена информация, че за сключване на договора за кредит се изисква поръчителство.

Последвало е издаването на обжалваната заповед, с която на оспорващото дружество прилагането на нелоялна търговска практика по см. на чл. 68г, ал.1 ЗЗП.

От правна страна КЗП е приела, че липсата на съществена преддоговорна информация за кредитните продукти, включително на стандартен европейски формуляр, е в противоречие с изискванията на чл. 5, ал. 1 ЗПК, съгласно който преди потребителят да е обвързан от предложение или от договор за предоставяне на потребителски кредит, кредиторът или кредитният посредник е задължен да му предостави своевременно съобразно изразените от него предпочитания и въз основа на предлаганите от кредитора условия на договора необходимата информация за сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит. С непредоставянето на тази информация своевременно, включително на Стандартен европейски формуляр, е прието, че кредиторът извършва нарушение на ЗПК с цел да повлияе на икономическото поведение на потребителите, тъй като потребителите могат да вземат решение на база изявленията на кредитора, а не на база предварителна информация, което е квалифицирано като нелоялна търговска практика.

Посочено е, че предложените от кредитора на сайта <https://cashpoint.bg> потребителски кредити са всъщност различни възможни отпускани суми за различни възможни срокове, без информация за свързаните с тях разходи и други важни условия, тоест това не са кредити като продукт, а като обща сума/размер на кредита за определен срок, а потребителският кредит като продукт включва не само размера на отпуснатата сума за определен срок, има „цена“ и потребителят трябва да знае колко ще му струва. Потребителят трябва да избира на база не само обещания за прозрачност и коректност, посочвайки само каква сума и за колко време трябва да върне, а трябва да знае и какви разходи ще има във връзка с този заем. За да вземе информирано решение, включително за кандидатстване за отпускане на кредит, потребителят има право да сравни различни предложения и едва тогава да предостави личните си данни и да заяви отпускане на кредит. Информираното решение трябва да се базира на преддоговорна информация с основните характеристики на кредита, за разходите по кредита и всички други условия за отпускания кредит, а не на база изявления и обещания. Посочено е също, че рекламираното „бързо и удобно“ кандидатстване за кредит е представено от кредитора като нещо специално: „Без излишни такси и документи - при нас кандидатстването за кредит е изключително лесно“, а съгласно чл.10а, ал.2 ЗПК кредиторът не може да изисква заплащане на такси и комисиони за действия, свързани с усвояване и управление на кредита. Според „ТАРИФА НА „КЕШ ПОИНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД“, кредиторът събира такси и начислява на потребителя разходи по следните кредитни продукти: „Кредит до заплата“ и „Обезпечен Потребителски кредит“. При предходна проверка на „КЕШ ПОИНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД в офис на дружеството, намиращ се в [населено място], с КП №К-2765930/04.03.2025 г. било установено, че кредиторът отпуска на потребителите кредити с обезпечение. От предоставените при проверката Стандартни европейски формуляри за кредити се установило, че неустойката при непредоставено обезпечение е в значителен размер спрямо отпуснатия заем. Избирайки от сайта <https://cashpoint.bg> от меню „Кредити“ някой от предложените пет продукта /„Кеш Пойнт Седмични Вноски“, „Кеш Пойнт двуседмични вноски“, „Кеш Пойнт Месечни вноски“, „Кеш Пойнт Кредит до заплата“ и „Кеш Пойнт Пенсионер“/, се

визуализирал въпросният кредит, съставляващ сума по скала от/до, за период по скала от/до, без никаква друга информация, включително и за изискващо се обезпечение на кредита чрез поръчителство и с бутон „ВЗЕМИ КРЕДИТ“, който води директно към заявка за кредит, с предоставяне на лични данни и съгласие с директен маркетинг, без потребителят да е получил необходимата информация за кредита като продукт.

Липсата на основна информация за кредитите /лихви, ГПР, такси, условия за одобрение и погасителни планове/, в комбинация с обещания, примамливи изявления и предложения комисията приела, че може да повлияе на икономическото поведение на потребителите и те да кандидатстват за кредит, като същевременно с това се съгласят и с директен маркетинг, като част от задължителната процедура при заявка. Практиката по предлагане на кредити на сайта на „КЕШ ПОЙНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД е определена като недобросъвестна не само поради липса на информация и подвеждащи изявления, но и поради изискващото се принудителното съгласие за получаване на маркетингови предложения.

Посочено е, че потребителите трябва да могат да сравняват различни предложения, за да изберат най-изгодното, а в случая, повлияни от съобщения за лесно и бързо отпускане на кредит без излишни такси и документи, с прозрачни условия, без информация за тези условия, включително изискващото се обезпечение чрез поръчителство, без никаква информация за разходите по отпускане на кредита, потребителите могат да вземат грешно икономическо решение да кандидатстват за бърз кредит и едва при посещение в офис и/или получаване на документите впоследствие да се запознаят с условията и разходите по кредита и дори тогава, след като са инвестирали достатъчно време, потребителите да вземат решение, което не биха взели ако биха имали възможност да се запознаят с условията по кредита предварително.

Гореописаната търговска практика на „КЕШ ПОЙНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД чрез сайта <https://cashpoint.bg> е прието, че противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и може да промени или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, тъй като кредиторът „КЕШ ПОЙНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД, без да е предоставил своевременно на потребителя необходимата информация за сравняване на различните предложения и за вземане на информирано решение за сключване на договор за потребителски кредит /информация за годишен лихвен процент, ГПР, включени в ГПР разходи, такси, условия за одобрение и погасителни планове, обща сума за връщане, включително предоставена тази информация на СЕФ/, е отправил общи примамливи съобщения за бързо и лесно отпускане на кредит, с безплатно кандидатстване, ясни и прозрачни условия, с цел да привлече потребителите да подадат заявка за кредит, като предоставят личните си данни и се съгласят с директен маркетинг, без да знаят за какъв точно кредитен продукт кандидатстват.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима като насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е в преклузивния срок за оспорване и от активно легитимирано лице - адресат на акта, за което е налице правен интерес от оспорването поради неблагоприятното засягане на правната му сфера.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите, като компетентността му произтича от разпоредбата на чл. 68л, ал. 1 ЗЗП, съгласно която, когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането ѝ.

По изложените съображения е неоснователно възражението на дружеството за нищожност на оспорения акт поради липса на материална компетентност. Това е така, тъй като финансовите институции, предлагащи т.нар. „бързи кредити“ не са изключени от обхвата на ЗЗП и в частност разпоредбите, забраняващи прилагането на нелоялни търговски практики. Непредоставянето на съществена за потребителите информация по см. на чл. 5 ЗПК подлежи на административно наказване, което обаче не изключва прилагането на ПАМ от вида на процесната, при констатирано от контролните органи прилагане на нелоялна търговска практика. С други думи двете производства са отделни, самостоятелни и не се намират в състояние на зависимост едно от друго, поради което и налагането на санкция по чл. 45 ЗПК няма отношение към забраната за прилагане на нелоялна търговска практика. Наред с това следва да се посочи, че съгласно чл. 41 ЗПК контролът за спазване на разпоредбите му е възложен на Комисията за защита на потребителите като според ал. 5 председателят на Комисията за защита на потребителите има право да: 1. разпорежи писмено на нарушителя да преустанови нарушението на този закон; 2. изиска от нарушителя да декларира, че ще преустанови нарушението; 3. разпорежи прекратяване или забрана на всяко нарушение на закона и ако е необходимо, да направи разпореждането обществено достояние, т.е. не е налице изземане на правомощия от ответника, каквито твърдения са наведени в жалбата.

Заповедта е издадена в предписаната от закона писмена форма, като са посочени както правните, така и фактическите основания за издаването ѝ, което е предпоставка за упражняване на съдебен контрол за законосъобразност. От фактическа страна заповедта е основана на резултатите от извършената проверка, при която е установено, че кредиторът е публикувал на сайта си предложения за кредити с информация за размера на отпускания кредит, вида на погасителната вноска и срока на погасяване, без да е публикувал информация за основни характеристики на кредитните продукти като годишен лихвен процент, годишен процент на разходите, размера на погасителната вноска, обща сума за връщане и други важни условия за отпускане на потребителските кредити като същевременно твърди предимствата на тези кредити и насърчава вземането на решение за сключване на договор за отпускането им в процедура, състояща се от три стъпки – кандидатстване (чрез платформата или в офис), получаване на одобрение до 5 минути, незабавно получаване на сумата след получаване на одобрението. Обратно на изложеното в жалбата, в мотивите на акта подробно са обсъдени както информацията, публикувана на сайта на оспорващото дружество, така и информацията, съдържаща се в стандартния европейски формуляр, който предоставя на клиентите си.

При постановяване на обжалвания административен акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и съответно да мотивират неговата отмяна. Вярно е, че по делото липсват доказателства жалбоподателят да е бил уведомен по реда на чл. 26, ал. 1 АПК за образуването административно производство, но това нарушение не следва да бъде квалифицирано като съществено, тъй като всички възражения, които той е могъл да направи в хода на административното производство, няма пречка да бъдат релевирани в настоящото. От друга страна изводите на административния орган са основани на информация, публикувана на интернет страницата на дружеството, т.е. фактическите установявания на административния орган не представляват информация, различна от тази, публикувана от жалбоподателя. Наред с това на 04.03.2025 г. е била извършена проверка в офис на оспорващото дружество, находящ се в [населено място], за резултатите от която е съставен Констативен протокол № К-2765930/04.03.2025 г. , който е

въръчен на представител на дружеството.

Съдът намира за неоснователно и възражението на жалбоподателя, че административният акт е издаден в нарушение на чл. 35 АПК. Фактическата обстановка е вярно и пълно установена от административния орган. Същевременно по делото не са приложени доказателства, оборващи направения въз основа на тази информация извод, че при кандидатстването за отпускане на потребителски кредит жалбоподателят не предоставя на потребителите информацията за условията по договора за потребителски кредит в пълен обем. Не се оспорва верността на информацията, установена от административния орган, напротив – твърди се, че неправилно е възприето нейното съдържание, което е довело до постановяване на оспорения административния акт.

Заповедта е издадена при правилно приложение на материалния закон, съответно отговаря и на целта на закона, формулирана в чл. 68б, ал. 1 ЗЗП – осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

Съгласно чл. 4 ЗЗП търговецът е длъжен да предостави на потребителя, преди придобиването на стоката или ползването на услугата, подходяща информация, позволяваща му да направи своя избор, която включва всички характеристики на стоката или услугата, които трябва да му бъдат известни, включително датата, на която търговецът се задължава да достави стоките или да извърши услугата.

С императивната норма на чл. 68в ЗЗП е въведена изрична забрана за прилагане на нелоялни търговски практики. Основният фактически състав на нелоялната търговска практика е разписан в чл. 68г, ал. 1 ЗЗП, съгласно която разпоредба търговска практика, от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. За да е налице нелоялна търговска практика се изисква кумулативното наличие на три предпоставки: да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; тази търговска практика да противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и прилаганата търговска практика да променя или да е в състояние да промени съществено икономическото поведение на средния потребител или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители.

"Търговска практика", според § 13, т. 23 ДР ЗЗП, е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. Според § 13, т. 28 ДР ЗЗП, "Добросъвестност и професионална компетентност" е степента на специални познания, умения и грижи, които може да се очаква да бъдат притежавани и проявени от търговеца спрямо потребителя съгласно почтените пазарни практики и/или принципа за добросъвестност в сферата на дейност, упражнявана от търговеца, а съгласно § 13, т. 25 вр. т. 31 ДР ЗЗП "Съществено изменение на икономическото поведение на

потребителите" е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика.

Не се спори по делото, че жалбоподателят има качеството „търговец“ по см. на § 13, т. 2 ДР ЗЗП - всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка. В това му качество оспорващото дружество прилага търговска практика, като отправя предложение за сключване на договор за потребителски кредит, в т.ч. и чрез онлайн заявка на сайта, управляван от него, без да предоставя на потребителите цялата необходима и съществена информация за условията по договора. Тази практика противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и представлява неизпълнение на задължението по чл. 5, ал. 1 ЗПК от страна на търговеца. Това а така, тъй като потребителят следва да има цялата информация за предлаганата услуга, която следва да бъде вярна и коректно предложена. В противен случай напълно реална е възможността поради предоставената непълна информация потребителят да вземе решение, което не би взел при тези условия. Следователно в случая е налице нелоялна търговска практика, тъй като има за резултат или е възможно да има за резултат вземане на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването ѝ. Действително когато се говори за среден потребител, практиката възприема потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен. Същевременно обаче следва да се съобрази и релевантния кръг от потребители на услугата, както и обстоятелството, че обичайно се касае за потребителски кредит, който не е в значителен размер, при което вниманието на потребителя е занижено. Също така на вниманието му към условията по договора се отразяват придружаващата я информация, предоставяна от кредитора, съобщения от рекламен характер за бързо и лесно отпускане на кредита, без излишни такси и документи. Представена по този начин информацията логично изкривява възприятията на потребителите и въз основа на нея, макар и непълна, те биха по-склонни да сключат договор за потребителски кредит, който вероятно не биха сключили, ако разполагаха с цялата изискуема по силата на чл. 5, ал. 1 ЗПК информация. От доказателствата по делото безспорно се установява, че от оспорващото дружество е осъществена посочената в заповедта нелоялна търговска практика.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото на ответника се следват разноски по производството за юрисконсултско възнаграждение, чийто размер следва да бъде определен на 102, 26 евро, предвид липсата на фактическа и правна сложност на спора.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 50-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КЕШ ПОЙНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД срещу заповед № 5170/02.06.2025 г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите, като неоснователна.

ОСЪЖДА „КЕШ ПОЙНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата в размер на 102.26 евро, представляваща разноски по производството.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: